BR 4151

KENT GIJ DE WAARHEID OVER OSS?

De pers van het Nationale Dagblad en Volk en Vaderland is in beslag genomen op last van den minister van Justitie, die tot zijn benoeming als minister, voorzitter was van de R.K. Staatspartij.

De reden : Oss.

Bij Den Briel verloor Alva zijn bril. In Oss verloor minister Goseling zijn bril. Als het woord Oss genoemd wordt, staat het geheele apparaat der R.K. Staatspartij op zijn achterste pooten. En daar hebben ze alle reden voor. De zaak Oss wordt zooveel mogelijk verduisterd en dat is noodig voor de Staatspartij, maar ongewenscht voor ons volk. Wij zullen zoo vrij zijn haar weer in den eenvoudigsten vorm terug te brengen, n.l. :

1. Ambtenaren in Oss zijn gearresteerd op last van den officier van Justitie, waarna op last van hoogerhand de vervolging werd stopgezet.
2. Een zgn. bankier in Oss werd beschuldigd van valschheid in geschrifte, verduistering, oplichting, diefstal. Twee substituut-officieren van Justitie en de rechter-commissaris in strafzaken hebben de zaak bestudeerd en kwamen alle drie tot het besluit : schuldig. Hoogerhand heeft daarna de vervolging belet. De minister van Justitie, Goseling verklaarde in de Tweede Kamer : „Dit staat als een paal boven water ; die zaak is afgedaan, er is geen sprake van, dat zij verder wordt aangevat".
3. Twee geestelijken in Oss worden beschuldigd van onzedelijke handelingen met minderjarigen. De officier van Justitie had reeds de arrestatie met den wachtmeester der marechaussée besproken, welke arrestatie in de avonduren en in burgerkleeding zou plaats vinden.
   Hoogerhand heeft dit belet.

In deze drie gevallen was hoogerhand : de procureur-generaal in Den Bosch met

daarachter als laatste bolwerk minister Goseling.

Tot voor een tiental jaren was dit in ons land voldoende geweest om zulk een minister van Justitie eenvoudig weg te vagen. Een werkelijke volksvertegenwoordiging zou daarin geen oogenblik geaarzeld hebben en de nieuwe minister van Justitie zou onmiddellijk opdracht hebben gegeven: voor den rechter brengen, opdat er geoordeeld worde zonder aanzien des persoons. Aangezien er geen volksvertegenwoordiging meer is doch slechts een parlement van elkaar vasthoudende politieke partijen, gebeurde dit niet. De Staatspartij staat achter minister Goseling. De Staatspartij kent precies de reeks reputaties van Staatspartijers welke te gronde gaan als de zaak van den zgn. bankier voor den rechter komt. De Staatspartij zegt: niet dan over ons lijk. De S.D.A.P. vrijt al jarenlang naar de hand en het hart van de kuische maagd, genaamd Staatspartij; zit op en geeft pootjes, daarenboven heeft zij erfpacht op haar hoofd en wil dus liever niet in Goseling's Ossche zon zitten. De andere partijen mogen mede regeeren met de R.K. Staatspartij en zijn daarover zoo dankbaar als een kind. Goseling gebeurt niets, tenzij een waarlijke volksbeweging ontstaat; één kreet van Schelde tot Dollard: **Oss vóór den rechter!**

Dit is de kreet van ons, nationaal-socialisten! Daartegen wordt geweld gebruikt. In Volk en Vaderland van 6 Januari j.l. heb ik gevraagd: er kome licht! Licht in Oss en als begin daarvan in de zaak der Ossche geestelijken. Rost van Tonningen heeft niet eenmaal, maar

bij herhaling de beschuldigingen zoo duidelijk geformuleerd, dat deze Ossche geestelijken zedelijk verplicht waren, om een klacht wegens smaad tegen Rost in te dienen. Voor den rechter zou Rost dan de juistheid zijner beschuldigingen moeten bewijzen. Wat wil men meer! De Ossche geestelijken hebben zich daarvoor gewacht. Zij doen dit niet!

De groote provinciale Staatspartij-pers (de Neerlandia-pers) is op de meer en meer gebruikelijke wijze tegen de N.S.B. en haar orgaan te keer gegaan. Deze Staatspartij-pers sprak over „laster uit een gedegenereerd brein"; „schrijven uit de goot", enz. Het vuilste was blijkbaar nog niet vuil genoeg en deze pers eischte maatregelen, dat het uit zou zijn.

Dat is nu het principieele verschil tusschen de R.K. Staatspartij en de N.S.B. De R.K. Staatspartij lastert, scheldt en tiert en vraagt om tegen ons met geweld op te treden. De N.S.B. zegt eenvoudig: laat het recht zijn loop hebben! De R.K. Staatspartij heeft prompt haar zin gekregen. De pers is in beslag genomen, wegens beleediging van minister Goseling en zijn apparatuur. De geestelijken zijn er natuurlijk behoedzaam uitgelaten.

Het spreekt vanzelf, dat wij er geen oogenblik aan denken, om de justitioneele en politioneele ambtenaren daarvan de schuld te geven. Evengoed zouden wij dan kunnen zeggen, dat de officier van Justitie en de marechaussée misdadigers vrij rond laten loopen.

Hoe verregaand brutaal de Staatspartij optreedt, blijkt uit het antwoord op mijn vraag om licht, om het brengen van de zaak voor den rechter, dat de Neerlandia-pers geeft als volgt:

„De heer Mussert vergist zich niet wanneer hij veronderstelt, dat wij alleen de waarheid wenschen, maar voor ons kan die niet meer twijfelachtig zijn, omdat wij vertrouwen hebben in de rechterlijke instanties, wereldlijke en geestelijke, katholiek en niet-katholiek, die met hun onderzoek geenerlei feiten hebben kunnen opdiepen, die voldoen-

de aanleiding waren om tegen de beschuldigde geestelijken in te grijpen."

DE DICTATUUR VAN HET POLITIEK KATHOLICISME.

Dat is toch waarlijk het toppunt! Minister Goseling en de procureur-generaal hebben in alle Ossche affaires belet, dat zij voor den rechter werden gebracht: een rechter-commissaris, officieren van Justitie, marechaussée vonden dit absoluut noodzakelijk. Er wordt eenvoudig belet, dat de rechterlijke macht de zaken onderzoekt en nu durven de heeren te schrijven over vertrouwen in rechterlijke instanties. Het is bar.

Oss is een voorproefje wat ons te wachten staat bij de verdere voortschrijding van de dictatuur van het politiek katholicisme. Met ons bedoel ik het geheele fatsoenlijke deel van het Nederlandsche volk, Protestant en Katholiek, dat rechtop van lijf, rechtop van ziel door het leven wil gaan. Daarom is Oss **een nationale schande**, die moet worden uitgewischt en daarbij moeten wij, nationaal-socialisten, weer het spit afbijten.

Hoewel wij natuurlijk innerlijk diep verontwaardigd zijn om de inbeslagneming van de pers, moeten wij daar boven uit de groote lijn blijven zien. Van de gelegenheid maak ik gebruik om over recht en pers onze opvatting kort maar duidelijk uiteen te zetten.

OVER HET RECHT. — Ik ben noch jurist, noch philosoof en blijf dus zorgvuldig buiten het juridisch vak. Maar als nationaal-socialist weet ik, dat ons hart hunkert naar Goddelijk recht, naar Goddelijke rechtspraak. Dit is op aarde niet te verwezenlijken, maar wij moeten er toch naar streven dit te benaderen. Voor ons gevoel is de hoogste vorm van rechtspraak, die, welke geschiedt door den vrijen, volkomen onafhankelijken, aan geen enkele wet gebonden rechter, die een vlekkeloos leven paart aan kennis van de wereld, die daar boven uitgestegen is, die zijn taak: zijn medemenschen te berechten naar God's wil, als een zeer hooge

roeping in den Staat beschouwt en deze roeping met groote scherpzinnigheid en menschelijkheid uitoefent. Wegens de onvolkomenheid van den mensch zijn wetten noodig. Volgens die wetten spreekt de huidige rechter recht en zeer is hij daaraan gebonden. Daarin ligt tevens de mogelijkheid om den rechter te degradeeren tot beulsknecht, n.l. door hem te dwingen recht te spreken volgens onzedelijke wetten.

Een ondergaand stelsel brengt altijd zichzelf om hals. Het ergst demonstreert zich dit toenemend onrecht, dat eindigt in gewetenlooze tyrannie over het volk. Vier phasen zijn daarbij te onderscheiden :

De vier phasen van onrecht tot tyrannie.

EERSTE PHASE : Behoorlijke wetten worden misbruikt.

De wet op ambtenaren, hen verbiedende lid te zijn van instellingen, die hun de uitoefening van hun plicht bezwaarlijk maakt, de z.g. wet op revolutionnaire ambtenaren, is in vorm en wezen goed. Maar zij kan worden misbruikt. De minister-president wijst deze instellingen aan. Welnu, de minister-president in Nederland heeft de N.S.B. voor de ambtenaren verboden op gronden, die met de waarheid in strijd zijn, zooals ik reeds gedurende jaren uit en ter na heb aangetoond. Dit eenmaal gedaan hebbende, was de weg geopend voor terreur, aantasting van eer en goeden naam, broodroof, enz. Daarna werd dit als voorwendsel gebruikt om gemeentelijke zalen te weigeren voor vergaderingen. En nu zijn de heeren al zoover, dat de kinderen van nationaal-socialisten op grond van het ambtenarenverbod niet meer mogen marcheeren door Amsterdam !

Een ander voorbeeld : Het natuurschoon mag niet worden bedorven door reclameborden in de landelijke gedeelten der gemeenten. Een uit-

stekende verordening. Bij de verkiezingen van 1937 haalden de heeren verkiezingsborden der N.S.B. weg op grond van de verordening tot bescherming van het natuurschoon. Natuurlijk volgde nà de verkiezing vrijspraak door den rechter, die de teruggave van de borden beval. Maar de heeren hadden hun doel bereikt.

TWEEDE PHASE: De toepassing der wetten zonder aanzien des persoons wordt belet.

In België is er een wet, die zegt, dat in Vlaamsche gemeenten de opschriften op naamborden van straten, enz. ééntalig moeten zijn. De franskiljonsche bestuurderen lappen die wet aan hun laars en gebruiken Fransche opschriften. Protesten helpen niet. Grammens neemt dan de kwast en verft de Fransche opschriften weg. Dan wordt hij ingesloten in de gevangenis.

Er is in Nederland een wet gemaakt (natuurlijk tegen de N.S.B.), die verbiedt het dragen van „politieke" uniformen. De Jeugdstorm heeft zich van den aanvang af zorgvuldig buiten politiek gehouden. De heeren vervolgden den Jeugdstorm met processen. De A.J.C. doet bij elke voorkomende gelegenheid aan S.D.A.P.-politiek en steekt dit niet onder stoelen of banken. Maar „hoogerhand" belet de affaire voor de rechtbank te brengen.

In Oss zijn er opzichters en „bankiers", geestelijken, enz., die van „hoogerhand" worden beschermd tegen verschijning voor den rechter.

DERDE PHASE: Vuile wetten worden gemaakt.

Gemakkelijker dan fatsoenlijke wetten te maken, is het om vuile wetten te maken.

Men kan diefstal strafbaar stellen, maar ook eerlijkheid. Men kan zelfs een vuile wet in een fatsoenlijk kleed steken ; dat is erg moeilijk, maar dat kan ! Men kan zeggen : het is verboden om de zuivere lucht te verontreinigen en als die wet er is, al je vijanden laten ophangen, omdat zij door hun ademhaling de lucht bederven.

De in de maak zijnde wet op de vereeniging en vergadering is van dat kaliber. Als men die

leest, krijgt men het gevoel, dat er een slang aan komt schuifelen, zoo'n lange glibberige slang, met een gespleten gifttong en verstorven oogen.

Als dit ontwerp wet geworden is, worden onze volksgenooten in het buitenland beroofd van hun recht om zich politiek vereenigd te weten met hun in het Vaderland levende volksgenooten. Wanneer een uit Duitschland gevluchte Jood een verkiezingsbiljet van de N.S.B. te pakken krijgt en dit voor zijn raam in Amsterdam hangt, kan de N.S.B. worden verboden en de leden in de gevangenis worden gezet, enz. Het is eenvoudig om iemand het hart in zijn lichaam te doen omdraaien, wanneer hij het leest.

VIERDE PHASE: De ambtenaarlijke rechter, de politieke rechter, de omkoopbare rechter worden aangesteld.

Dit is de laatste phase. Dan is heelemaal de hel over een volk losgebroken. Zwakke pogingen in die richting zijn al gevolgd door forschere. In ons land is op dit gebied reeds wat gepresteerd door het aanstellen van drommen ambtenaarlijke rechters (crisistucht-rechtspraak) en zachtkens komen geluiden door, die duiden op den wensch naar politieke inquisitie op de rechterlijke macht.

Zoo gaat de verwording, sneller, steeds sneller. Met den dag zinken wij dieper in het moeras. Wee het volk, dat aan deze verwording weerloos ten prooi valt.

Ook op dit gebied heeft het nationaal-socialisme in ons land een groote taak. Het herstel van de Goddelijke orde door het vuil met bezems te keeren en het hoog heffen van de vaan der Gerechtigheid. Wij willen daarbij het oog gericht houden op den Goddelijken rechter, wiens stem wij allen hoorbaar in ons dragen.

OVER DE PERSVRIJHEID. — Hoe meer een regeeringssysteem verwordt en ten einde loopt, des te gemakkelijker gevoelen de dragers daarvan zich beleedigd.

De dragers van het huidige democratische systeem gevoelen zich reeds zeer gemakkelijk beleedigd.

Allen met elkander hebben nog niet een honderdste deel van de modder op hun hoofd gekregen, die naar mij is gesmeten, sinds ik als Leider der N.S.B. in den strijd voor de eer en het geweten der natie vooraan sta. Wanneer dan proces-verbaal is opgemaakt wegens „beleediging", wordt de pers in beslag genomen, waarop de krant gedrukt is. Immers, het voorwerp waarmede „de misdaad" is gepleegd moet als stuk van overtuiging dienen voor de rechtbank. De rechtbank zou anders kunnen denken, dat de krant, die gedrukt is, niet gedrukt zou zijn. Om zulke rare denkbeelden te voren weg te nemen, is het nuttig om de drukpers in beslag te nemen! Wanneer gij met 'n auto de maximumsnelheid van 40 km. overtreedt, dan moet de auto als stuk van overtuiging in beslag worden genomen, anders gelooft de rechter niet dat het met een auto gebeurd is en vraagt hij of het geen hobbelpaard was. Ten aanzien van de auto's is men nog niet zoo ver, maar het begint er toch al aardig op te lijken. Wat ten aanzien van de autobussen gepresteerd is, heeft met recht niets uitstaande, alleen met dictatuur en dan nog een dictatuur tegen het belang van het volk.

Er is een rechte weg naar beneden van Oss via marechaussee en autobussen naar drukpersen en vereeniging en vergadering. De tijd nadert snel, waarop wij vragen: Alva, kom terug, alles is vergeven en vergeten!

Intusschen is persvrijheid in den eenig juisten zin van de mogelijkheid om voor waarheid en recht op te komen vernietigd, althans wanneer bij dat opkomen voor waarheid en recht overheidspersonen zijn betrokken.

Indien in Nederland een overheidspersoon een misdaad begaat, al was het, dat hij zijn vader en moeder vermoordde, dan kan de minister van Justitie de inbeslagneming van de pers bevelen, als door deze de waarheid wordt verkondigd en dan kan de vervolging zoodanig geschieden, dat de waarheid voor den rechter niet bewezen mag worden. Zoo ver zijn wij dus.

Daarentegen kan een stroom van leugen en laster worden uitgegoten, zoodanig, dat men er

vrijwel machteloos tegenover staat. De voorzitter van de R.K. Staatspartij, de heer Verschuur, welbekend om de voor Zwanenberg zoo uiterst voordeelige contracten, maakt op regeeringskosten een reis door Indië, om van deze gelegenheid gebruik te maken, de N.S.B. te bezwadderen. Zijn geliefkoosd onderwerp is: de N.S.B. ontvangt geld uit Duitschland. Een aanklacht wegens laster is heden ingediend. Zal hij trachten zich er onder uit te draaien?

Een stroom van leugen en laster gaat al sinds jaren over ons heen met deze bedoeling: het volk immuun te maken tegen het nationaal-socialisme. Ik moet toegeven: de heeren hebben niet zonder succes gewerkt. Maar het eind draagt de lasten en eens zal het volk het „door" krijgen en zich dan van hen, die zij zoo vertrouwd hebben, afwenden.

De ware persvrijheid is de vrijheid van een groot corps zich van hun hooge roeping bewuste volksgenooten, om hun volk naar eer en geweten voor te lichten omtrent alles wat voor het leven van dit volk van belang is.

Onze publiciteitscapaciteit is reeds vrij groot. Er is een dagblad, twee weekbladen, twee halfmaandelijksche bladen, enkele maandbladen, enz. De redacties van deze bladen zijn alle andere personen en deze personen genieten bij de uitoefening van hun taak een zeer veel grootere vrijheid dan de meeste beroepsjournalisten in den huidigen z.g.n. democratischen staat. Men heeft mij wel verweten, dat ik toelaat, dat de onderscheiden organen der Beweging niet precies in de maat marcheeren. Waarom niet één kongsi, volkomen gelijk geschakeld? Om deze eenvoudige reden: omdat ik Nederlander ben, moet ik daarvan niets hebben. Onze strijd is er een voor verovering van vrijheid, niet tot onderdrukking van behoorlijke vrijheid. Ik wil mijn medewerkers zien als vrije mannen, die ieder op hun wijze het nationaal-socialisme dienen. Ik zal den stroom niet samenpersen; hij mag breed zijn, het mogen zelfs vele kleinere en grootere stroomen zijn, maar zij moeten alle gericht zijn op de eer en het welzijn der natie.

In den komenden nationaal-socialistischen staat wensch ik geen slavenpers, geen papegaaien. De vrijheid om de waarheid te zeggen zal ik herstellen. Ieder, die de waarheid schrijft, zal vrij uitgaan, maar leugenfabrieken zullen stopgezet worden. Honderden journalisten zullen bevrijd worden van den druk, die op hen ligt om slechte zaken goed te praten. Nergens sterker dan op dit punt zal het eigen karakter van het Nederlandsch nationaal-socialisme tot uiting komen, dat de pers vrij zal zijn in het goede, omdat het het kwade van zich geworpen heeft. Ik weet, dat dit ten zegen zal strekken van gansch het volk.

Volksgenooten en kameraden!

De inbeslagneming van de nationaal-socialistische pers is een incident in onzen strijd voor ons volk. Dien strijd hebben wij aanvaard als een strijd om gerechtigheid voor ons volk. Meer en meer blijkt hij te worden uitgebreid tot een voor de vrijheid van ons volk. Gerechtigheid voor ons volk wil zeggen, dat ons volk naar eigen aard en karakter in volle vrijheid zich moet kunnen ontplooien.

Recht en slecht, niemands knecht!

Het nationaal-socialistisch Dietsche volk zal met de groote buurvolken in Duitschland, Engeland en Frankrijk in goede vriendschap en harmonie willen leven. Ons volk wordt nu vergiftigd en opgehitst tegen het Duitsche volk, omdat dit in vollen oorlog is met het Joodsche volk. Voortdurend en onophoudelijk zijn de misdadige elementen aan het werk om de historische goede verstandhouding met onze Oosterburen te vernietigen. De zorg voor eigen volk noopte ons met scherpte daartegen op te treden, omdat een oorlog met het Duitsche volk misdadig is, wijl het onzen ondergang ten gevolge zou hebben. Telkens wanneer wij daartegen waarschuwen, worden wij bevuild en uitgekreten voor landverraders door de misdadigers, die in hun volksondermijnend werk niet belemmerd willen worden. Wij zullen ons daaraan niet storen, maar voortgaan onzen plicht te doen.

Gerechtigheid voor onze volksgenooten beteekent den strijd tegen democratie en kapitalisme, die in innige samenwerking onze volksgenooten neerdrukken tot paupers en hoorigen.

Er is geen arbeid en geen brood voor den werker.

Er is geen eerbied meer voor den arbeid.

Er is geen toekomst meer voor de jeugd.

Er is geen recht meer voor den ouderdom.

Het natuurrecht van onze boeren en tuinders, om den hun toevertrouwden bodem zoo productief mogelijk te maken, is vertrapt, doordat de goede samenwerking met onzen besten klant — onzen Oosterbuur — is stukgeslagen uit haat en omdat de margarinefabrikanten hun plaats moesten innemen. De ondernemers zuchten onder een dwangsysteem en worden verlamd door toenemende onzekerheid inzake te verwachten regeeringsmaatregelen. Onze arbeiders kunnen nergens meer recht vinden omdat ze weerloos zijn uitgeleverd aan het meedoogenlooze kapitalisme, waarmede degenen, die hen daartegen moesten beschermen, gemeene zaak gemaakt hebben. Als voorbeeld van duizenden gevallen moge dienen het dezer dagen ontdekte geval van een boerenarbeider in Albergen met zijn gezin van vier kinderen. De oudste, een jongen van twintig jaar, is dezer dagen aan longontsteking overleden. Hij was kostwinner. Verdiensten : elf tot dertien gulden per week, waarvan zes menschen moesten leven. Gekleed in een broek, een boezeroen en een versleten jasje, zonder één stuk onderkleeren, met een paar lekke schoenen aan, heeft hij jarenlang in de werkverschaffing met den moed der wanhoop zijn ouders en drie kinderen voor uithongering bewaard. Longontsteking heeft aan dit jarenlang mishandelde lichaam een einde gemaakt. De gemeenteraad van Tubbergen heeft nu besloten, dit huisgezin te steunen met één rijksdaalder in de week.

Dit is het positieve Christendom van het huidige democratische stelsel, dat vierhonderd drie en zeventig duizend gulden voor Joodsche immigranten heeft opgehaald.

Als men dit alles bedenkt, als men weet, dat dit volk in zijn goede eigenschappen van hart,

hoofd en hand, in zijn bodem, in zijn klimaat, in zijn imperium alles gekregen heeft wat noodig is om een gelukkig en welvarend volk te zijn, dan hunkeren wij naar het oogenblik, waarop God ons zal toestaan om schoonschip te maken en den wederopbouw van dit volk op den grondslag der gerechtigheid en der vrijheid te aanvaarden. In den tijd, die voordien ons nog rest, moeten wij ons inspannen om het geloof in het nationaal-socialisme zoo te versterken, dat ons volk zich ontworstelt aan den greep van democratie en kapitalisme. Zeven jaren staan wij op de bres. De slang komt aangeschuifeld om ons te worgen. Het geweld, de wapenen der barbaren, wordt meer en meer het middel onzer politieke tegenstanders, die de macht hebben, om ons te weerstaan.

Daartegen past maar één houding ; vastberadenheid en onverzettelijkheid ten koste zoo noodig van alles, waaraan wij in dit leven hangen. Gedenkt Grammens in de gevangenis ; gedenkt den prachtigen boerenleider Codreanoe in Roemenië, die met een dozijn van zijn medewerkers lafhartig vermoord is door de huidige machthebbers.

Wij nemen zijn devies over : Alles vóór het Vaderland ! Hou-zee !

MUSSERT.

